

Список використаних джерел

1. Лукашук-Федик С. В. Безпека життєдіяльності : навч. посіб. / за ред. С. В. Лукашук-Федик. Тернопіль : ТНЕУ, 2015. 267 с.
2. Седих К. В., Моргун В. Ф. Делінквентний підліток : навч. посіб. з психопрофілактики, діагностики та корекції протиправної поведінки підлітків для студентів психологічних, педагогічних, соціальних, юридичних спеціальностей та інтернів-психіатрів. Київ : Слово, 2015. 272 с.
3. Психологічна служба навчального закладу : збірник / Т. Д. Іщенко, М. П. Хоменко, Т. П. Дудник та ін. Київ : Аграрна освіта, 2016. 365 с.

Дабєка Марина Сергіївна

*студентка, Полтавський національний педагогічний
університет імені В. Г. Короленка*

Школяр Сергій Петрович

*к. т. н., доцент, Полтавський національний педагогічний
університет імені В. Г. Короленка*

ПРОЕКТНИЙ ПІДХІД ПРИ ФОРМУВАННІ ЗМІН В ОРГАНІЗАЦІЇ ДОЗВІЛЛЯ

У культурно-дозвіллевій діяльності було проведено ряд досліджень [1]. Суть використання технології організації та здійснення дозвіллевої діяльності студентів полягає в аналізі та оцінці соціально-педагогічного процесу, причин виникнення проблем і шляхи їх усунення, прогнозуванні результатів і рішень, корекції цього процесу, встановленні необхідних комунікативних зв'язків, їх регуляції та підтримки, переходу від реалізації функцій дозвіллевої діяльності до їх системи [2], системного проектування.

Дозвілля дає можливість сучасній молодій людині розвивати різні сторони своєї особистості, свій талант. Для цього необхідно, щоб вона відносилася до дозвілля із позиції своєї життєвої задачі, свого покликання – усесторонньо розвивати власні здібності, свідомо формувати себе. Це можна розглядати як елемент підготовки менеджерів у період переоцінки цінностей [3]. Щодо організації молодіжного дозвілля, то слід запозичати головні педагогічні практики, пов'язані з теорією та моделями організації дозвілля, що діють у всіх європейських країнах, необхідно враховувати національну специфіку та соціальну особливість студентства як соціально-демографічної групи. Розробляючи ефективну модель організації дозвілля молоді в рамках проектного підходу необхідно враховувати як суб'єктивні так об'єктивні фактори, що діють у суспільстві. Це відноситься до планування змін в організації дозвілля.

Взагалі управління проектами змін починається з формулювання цілей і завдань діяльності. Цілі, суть і політика реалізації проекту повинні бути добре описані і доведені до відома всіх учасників. Мета проекту – пошук, визначення, інтерпретація, формулювання реально здійснених рішень. Потім розробляються стратегії і плани досягнення поставлених цілей. Мета, завдання використовують в якості орієнтирів для складання планів. План ділиться на фази, етапи, контрольні віхи. Для кожного розділу розробляється перелік дій, засоби досягнення цілей і терміни виконання.

Далі йдуть побудова структури управління і організація виконання розроблених планів, мотивація персоналу та контроль. Плани змін повинні ґрунтуватися на концепції розвитку організації, тобто проект змін повинен відповідати цілям організації дозвілля. Питання комерційної й некомерційної прийнятності нововведень невіддільні від особливостей тієї організації, в рамках якої вони піднімаються.

Рішення щодо нових проектів, проектів змін життєво важливі для компанії, їх не можна відокремити від політики вищого керівництва. Основними етапами планування організаційних змін є наступні: аналіз ситуації, де проводиться збір інформації, її обробка, оцінка технічної, організаційної, кадрової та інших складових і ймовірних варіантів їх розвитку, визначається ступінь відповідності нововведення середовищі його впровадження; Проектування нововведення, де виробляються альтернативні варіанти змін, оцінюється їх вплив на досягнення цілей організації, обговорюються майбутні зміни в змістовному і процесуальному аспектах колективом, готується проект рішення; прийняття рішення: для керівника – це вибір та затвердження одного з варіантів плану як обов'язкового орієнтиру для організації діяльності персоналу, для колективу – як керівництво до дії.

Ще на етапі планування слід встановити, на кого вплине зміна, як ці люди сприймуть його, чи будуть вони йому чинити опір, і якщо так, то до якої міри, і, головне, чому вони будуть чинити опір. Такий аналіз необхідний для відповідного корегування планів і прийняття адекватних рішень згодом.

В основі кожного зміни лежить творча ідея, тому діяльність щодо змін невіддільна від творчості, а ідея – початок будь-якого процесу змін. Успішна зміна – це пропозиція на ринку чогось нового, за що споживач готовий заплатити, або підвищення ефективності використання наявних ресурсів, що здійснюються ділових процесів, управління. Це нове є або результатом появи нової технології (в найширшому сенсі цього поняття), або результатом нетрадиційного застосування відомої технології. Якість зміни залежить від оригінальності і творчого мислення однієї або декількох індивідуальностей. Це те саме що промиванню золота старателем: якщо в піску немає частинок золота, ніякі поліпшення в системі промивки не допоможуть його намити. Якщо всередині організації немає творчих людей, здатних генерувати ідеї, то нововведень не дочекатися, що відноситься й до організації дозвілля.

Для сприяння змінам часто застосовують такі методи втручання, як інструктування і дача рекомендацій. вони часто використовуються менеджерами за ініціативою працівників або необхідності прямого втручання в процес змін. За допомогою таких дій співробітникам легше знайти способи вдосконалення власної роботи або міжособистісних відносин. Здійснюючи інструктаж і даючи рекомендації, менеджер спостерігає і аналізує індивідуальну поведінку, встановлює зворотний зв'язок з проблем або характером поведінки, які гальмують ефективність робіт і здійснення змін, а також допомагає окремим особам отримати нові знання та вміння, яких вимагає змінився характер роботи.

Список використаних джерел

1. Кабадейцева О. В. Эволюция понятия «досуг молодежи» в истории социологических концепций. *Современные исследования социальных проблем*. Москва, 2011. С. 14.
2. Савченко С. В. Науково-теоретичні засади соціалізації студентської молоді в позанавчальній діяльності в умовах регіонального освітнього простору : автореф. дис. д-ра пед. наук. Луганськ, 2004. 42 с.
3. Школяр С. П. Систематизація інформації про природну спадщину як елемент підготовки менеджерів у період переоцінки цінностей. *Імідж сучасного педагога*. 2017. № 1 (170). С. 37–41.

Дем'яненко Наталія Олександрівна

*магістрантка кафедри психології, педагогіки та філософії,
Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського*

Давидова Оксана Володимирівна

*к. психол. н., ст. викладач кафедри психології,
педагогіки та філософії, Кременчуцький національний
університет імені Михайла Остроградського*

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄВИХ ДОМАГАНЬ В ОСОБТІСНІЙ САМОПОБУДОВІ ОСІБ ЮНАЦЬКОГО ВІКУ

Сучасні наукові дослідження розглядають природу становлення індивіда як суб'єкта психічної активності, його розвитку й саморозвитку (Л. Анцифєрова, Г. Костюк, С. Максименко, В. Слободчиков, В. Татенко, Т. Титаренко, В. Чудновський, Т. Бауер та ін.).

На сьогодні проблема життєвих домагань стає однією з ключових у дослідженні особистості та її соціальної ефективності, професійної та життєвої самореалізації. Фундаментом методологічних засад життєвих домагань вчені вважають екзистенційну та гуманістичну психологію, оскільки вони розуміють особистість як систему у її життєздійсненні та динамічності.

Учені К. Абульханова-Славська, Т. Березіна стверджують, що життєві домагання особистості мають відношення до проєктивної модальності особистості, з включенням комплексної оцінки власного – «Я».

В аналізі специфіки поняття життєві домагання особистості з точки зору соціології визначається через поняття «життєві очікування», тобто передбачення очікуваного задоволення.

Т. Титаренко акцентує увагу на український синонімічний ряд, що «складається зі слів домагатися, мати домагання, претендувати, наполягати, вимагати, прикладати зусилля, бажати, сподіватися, передчувати, чекати, хотіти, прагнути тощо». Учена пояснює, що поняття «життєві домагання» уключають «суб'єктне ставлення до майбутнього, коли не лише доля, а й ми самі визначаємо свій завтрашній день» [3]. Виходячи з цієї наукової точки зору, життєві домагання відрізняються від життєвих планів і цілей. На думку вченої, людина має себе оцінювати за певними критеріями, оскільки вони задають мотиваційний ефект і виступають орієнтирами життєдіяльності впливають на хід життя, його напрям, якість.